

σχολῆς ταύτης νὰ παραδεχθῶσι τὰς γενικὰς καταστροφὰς καὶ τὰς ἀλλεπαλλήλους δημιουργίας ἵνα ἐξηγήσῃσι τὴν παρουσίαν τῶν διαφόρων ὀργανικῶν ὄντων, εἰς τὰ διάφωρα στρώματα τῆς γῆς. Ὁ Cuvier ὁ διατελέσας ἐπὶ ἓνα καὶ ἡμισυ αἰῶνα ὁ ἀντιπρόσωπος καὶ δικτάτωρ τῆς χλασικῆς ἐπιστήμης ὑπεστήριξεν αὐτὴν καὶ δοξάζει μετὰ τοῦ Quatressayes ὅτι ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον γένος κατέρχεται ἐξ ἐνὸς καὶ μόνου τύπου δημιουργηθέντος ἐν τῇ ἀρχῇ κατὰ περιστάσεις ἀγνώστους διὰ τῆς μεσολαθήσεως ξένης τινὸς δυνάμεως ἢ ὑψηλῆς θελήσεως, τύπου αἰωνίως ἀμεταβλήτου ὡς εἶναι καὶ ὅλων τῶν ἄλλων γεωλογικῶν εἰδῶν. Καὶ ἐν τούτοις πάλιν ἀπήντησεν ἐκ μέρους τῆς ἐπιστήμης σπουδαίας ἐνστάσεις, τὴν μέχρι σήμερον διάσωσιν ὄντων καὶ μάλιστα τῆς κατωτάτης τάξεως διελθόντων διὰ πολλῶν καταστροφῶν τῆς γῆς, τὴν ἀκμὴν καὶ παρχμὴν ζῶων τινῶν δηλοῦσαν πλείονας ἐποχὰς ἢ ὅσας παραδέχεται αὕτη διὰ τὴν γῆν, τὴν ἐνότητα τοῦ θεμελιώδους τοῦ ὀργανικοῦ κόσμου ὡς ἐκ τῆς ἀνευρέσεως λειψάνων ζῶων, εἰς ἀρχαιότατα στρώματα, παρεμμερῇ τοῖς σημερινοῖς. Ἄλλως τε, δὲν γνωρίζομεν, ἐὰν εἶναι λογικὸν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι, τῇ θεῇ ἐπινεύσει, τὸ πρωτότυπον ἐκάστου εἶδους, νεωστὶ δημιουργούμενον, ἔνεκα προηγουμένης καταστροφῆς αὐτοῦ, κατήρχετο ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔτοιμον νὰ ὑποστῇ εὐδοκίμως ὅλας τὰς ἐπηρείας τῆς φύσεως καὶ ν' ἀνταγωνίζηται ἐπιτυχῶς πρὸς τὰ πέριξ ἐχθρικῶς αὐτῷ διακείμενα ὄντα. Τοιοῦτοτρόπως πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ἀνενεύτο κατὰ πᾶσαν γεωλογικὴν περίδον ὁ ὀργανικὸς κόσμος, ἀνεξαρτήτως τῆς προηγουμένης, ἀνευ οὐδεμιᾶς σχέσεως πρὸς αὐτὴν, ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται πῶς καθ' ὁλοκληρίαν κατεστρέφετο κατὰ τὴν μίαν περίδον καὶ ἀνεφαίνετο τέλειος κατὰ τὴν ἄλλην! Ἄλλ' ἴδομεν τὸ συμπέρασμα, τὴν λύσιν καὶ εἶναι περιττὸν νὰ ζητῶμεν ἡμεῖς τί τὸ ἀληθές καὶ τί τὸ ἐσφαλμένον ἐν αὐτῇ, γενικὴν τινα κρίσιν μόνον ἐπιφυλαττόμεθα ἐπιστήμου ἀνδρὸς νὰ ἀναφέρωμεν ἐν τέλει περὶ τῶν δύο ἐν λόγῳ συστημάτων καὶ πιστεύομεν νὰ ἐπαρκέσῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Ἡ δ' ἄλλη θεωρία, πρωτότυπος κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον παραδέχεται μετὰ τῶν πλείστων ἐπιστήμων φυσιολόγων τὸ κύτταρον ὡς τὸ πρῶτον σημεῖον τῆς ἀναχωρήσεως καὶ τὴν πρώτην ὕλην ὅλου τοῦ ὀργανισμοῦ. Ἐκαστον κύτταρον ἐμφυχοῦται ὑπὸ ἰδίας δυνάμεως, δι' ἧς παράγει ἕτερα κύτταρα.